

КОНГРЕС ПРОДОВЖИВ ПРАЦЮ КОМІСІЇ ГОЛОДУ

Вашингтон. — Палата Репрезентантів в середу, 24-го травня ц.р. проголосувала за законопроект, який продовжить діяльність Державної комісії дослідження голоду в Україні до 22-го червня 1990 року.

В Сенаті цей законопроект проголосовано ще 21-го квітня ц.р. і тепер він знову повертається до Сенату, щоб голосувати над поправкою до нього, над якою вже голосували в Палаті Репрезентантів, в якій говориться про право комісії добирати собі членів як виникає потреба. В Сенаті не перелачується жадної затримки, що її запропонував конгресмен Данте Фаселл, демократ з Флориди, тоді цей законопроект представлять до підпису президентові Роналду Регену.

Перший законопроект президент Роналд Реген

підписав 12-го жовтня 1984 року. Державна комісія дослідження голоду в Україні оформилася 13-го грудня 1985 року.

Метою комісії є прослідити причини і наслідки голоду в Україні в 1932-33 роках, поширити ці відомості скрізь по світі та подати до відома американських громадян, що таке Совєтський Союз та яку роль його уряд відіграв у спричиненні цього голоду в Україні.

В наступних двох роках комісія працюватиме над перекладами з історичних документів, і розповсюдженням своїх матеріалів.

Комісія дістала від Уряду ЗСА 400,000 дол., а решту потрібної суми дозволяється придбати з приватних джерел. Досі українська громада ЗСА на цю ціль зложила біля 170,000 дол.

Українці в Торонто святкують Тисячоліття

Торонто. — Головні ювілейні святкування Тисячоліття Хрищення України, в Торонтонській єпархії відбудуться в неділю, 12-го червня ц.р. з Соборною Архирейською Святою Літургією і ювілейним концертом на Всеканадській виставовій площі. Літургія почнеться в год. 11-ї ранку. Концерт в год. 3:30 по полудні.

Гостем на цих святкуваннях є Апостольський проповідник на Канаду, Архископ Анджельо Пальмас, який представляє Папу Івана Павла II. Апостольський делегат проповідуватиме під час Святої Літургії.

Участь візьмуть українські католицькі списки, чисельне духовенство і миряни з Північної Америки й Європи. Прибуде в Торонто гість з Греції — Владика Анаргірос, греко-католицький єпископ Гратіопольський.

В східній Канаді українські католики приготувалися до Тисячоліття вже 12 років.

На тему Тисячоліття зор-

ганізовані були кілька наукових конференцій. Вийшов друком ряд пропам'ятних книжок з приводу ювілею. Теж були здвигнені нові церкви, наприклад, крайовий собор св. Івана Хрестителя в Оттаві, благословення й освячення якого довершить Архископ А. Пальмас, разом з українськими владиками Канади.

В часі Літургії будуть співати українські молоді ансамблі під мистецтвом керівництвом Василя Кардаса. Ці ансамблі дадуть ряд концертів по різних містах ЗСА і Канади.

Під час концерту виступить Йосип Тереля, ісповідник віри та борець за свободу релігійного виховання і навчання в Україні.

Торонтонська єпархія теж буде відмічати 50-літній ювілей свого першого Єпископа Ізидора Борського, який був висвячений на священника в 1938 році, а згодом був рукоположений на Єпископа торонтонського в 1948 році і є на цьому становищі по сьогоднішній день.

У Віндзорі відбудеться симпозиум про Тисячоліття

Віндзор, Онт. — Місцевий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні, під головуванням ака. Андрія Мудрого й Ірини Момонок, в співпраці з Українською Вільною Академією Наук в Канаді, влаштовують науковий симпозиум, присвячений тисячоліттю удержання християнства в Україні.

На цьому симпозиумі будуть виголошені такі доповіді: Спадщина Володимира Великого — д-р Михайло

Марунчак, «Причина прийняття християнства св. Володимиром» — о. д-р Олександр Баран, «Етика і естетика в ранньому християнстві в Україні» — д-р Д.Б. Чопик. Симпозиум відбудеться у п'ятницю 10-го червня ц.р., в міській залі Меккензі Голд, 3277 Сендвич вул. Початок год. 7-ма вечора.

Після симпозиуму — гостиня зустріч, на якій УВ-АН поділиться з присутніми планами своєї праці.

Американець скомпонував твір з нагоди Тисячоліття

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Кузьмович). — Тепер нам приходить раз-у-раз писати про різні почини з приводу 1000-річчя Християнства в Україні. Однак найприємніше писати про це, коли ми бачимо зацікавлення неукраїнців нашим так рідкісним відзначенням та при тому про їхнє шире захоплення і бажання причаститися своєю працею до піднесення ваги наших святкувань. Тому з такою приємністю недавно писали ми про відвідини у нашій редакції Анни Кокави-Прокопівич, яка попри своє японське походження, так активно включилася у святкування 1000-річчя Християнства в Україні на території Каліфорнії.

Композитор К. Раух і піаніст Л. Крупа розповідають про прем'єру нового твору.

Тим разом нашим гостем є знову неукраїнець, композитор Карлос Раух, уродженець Аргентини, який живе тепер постійно в ЗСА і який, маючи дружину українку, поставив на-

писати композицію, присвячену 1000-річчю Християнства в Україні.

Він прийшов до редакції в товаристві нашої відомої молодого піаністки Лариси

Біля 600,000 осіб перебувають під наглядом після вибуху в Чорнобилі

Київ. — Київська газета «Радянська Україна» помістила у числі з 14-го травня, ц.р. довшу інформацію агентства РАТАУ про наукову конференцію «Медичні аспекти аварії на Чорнобильській АЕС», яка проходила там на протязі трьох днів від 11-го до 13-го травня.

Конференція була організована міністерством охорони здоров'я СРСР, Академією медичних наук СРСР і Всесоюзним науковим центром радіаційної медицини АМН СРСР. У ній брали участь провідні вчені, як інформує РАТАУ, які працюють в галузі радіології і радіаційного захисту, спеціалісти й організатори охорони здоров'я багатьох країн світу, представники ряду міжнародних організацій.

«Лікарі світу проти атомової війни» та інші. Брали участь, як спостерігачі, 140 акредитованих журналістів, в тому числі 30 закордонних.

Славутич, побудоване вже після катастрофи, Всесоюзний науковий центр радіаційної медицини і клініки. Гості відвідали також багато інших установ здоров'я і шпиталів, головню педіатрії, акушерства і гінекології.

Підсумки конференції зробив Г.В. Сергєєв, голова організаційного комітету і перший заступник міністра охорони здоров'я СРСР.

Він, між іншим, заявив, що ведеться такий зважений реєстр осіб, які зазнали радіаційного впливу. «Це безпрецедентний реєстр, оскільки він включає близько 600,000 чоловік».

Представник уряду дорікає, що на Заході намагалися довести, що СРСР не був готовий до такої аварії і не повів ефектної боротьби для ліквідації її наслідків. «Однак вся робота конференції показала, що це не так», — заявив Сергєєв, який решта своїх підсумків використав для партійної урядової пропаганди, як мовляв, треба використовувати енергію атома для мирних цілей і про користь підписаного президентом Роналдом Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим договору про знищення ядерних ракет середнього і близького засягу.

Після закінчення наукової конференції відбулася пресова конференція з учасниками місцевих і закордонних кореспондентів.

Після закінчення наукової конференції відбулася пресова конференція з учасниками місцевих і закордонних кореспондентів.

Помер В. Осередчук

Лівінгстон, Н. Дж. — У суботу, 28-го травня ц.р., у шпиталі. Сейнт Барнабас помер св. п. Володимир Осередчук за професією учень, ініціатор заснування Товариства Дрогобичан і довгі роки аж до смерті — голова Центрального Комітету Дрогобичан.

Св. п. В. Осередчук народився в Дрогобичі, Україна, 29-го січня 1910 року. До Америки прибув в 1949 році. В Нью Йорку закінчив Механічний технічний інститут з відзначенням, працюючи у фірмі Вігтон Аббот Корпорейшен до 63 року життя, в цьому ж році відійшовши на пенсію. Замулюванням В. Осередчука була

гра на гавайській гітарі і класичній ударній гітарі; часто виступав він в оркестрі і як соліст з гавайською гітарою.

Залишив в глибокому смутку дружину Ольгу, дочку Рому, сина Дейвиса, сестру Мідо, внука Криса, та близьку у дальшу родину в Америці та в Україні.

Похорон буде в середу, 1-го червня. Після Служби Божої, що почнеться о год. 10:30 ранку, в українській католицькій церкві св. Володимира, похоронний відправ відбудеться на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Саві Бавид Бруку, Н. Дж.

Гарвардський літній курс отримав субвенцію

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Гарвардський український літній курс отримав субвенцію в сумі 12,500 дол. на оплату посади мовного координатора на наступний рік. Ця допомога є

частиною програми Американської ради наукових товариств і Ради суспільствознавчих досліджень, спрямованої на підтримку літнього навчання мов Совєтського Союзу.

Заданням мовного координатора, згідно з проханням про субвенцію, є «розвивати програму, яка дорівнює сучасним високим вимогам навчання таких мов, як французька, німецька чи єспанська».

Посаду цю прийняла Наталя Пилип'юк. До її завдань належатиме опрацювання ширшого копію для оцінки вмінь студентів у різних ділянках, за зразком подібних іспитів з єспанської та інших мов, визначення змісту навчальної програми, підготовка щоденних конспектів лекцій для кожного курсу, комплектування навчальних матеріалів і нагляд над мовними вчителями при одночасному озвученні їх із теорією та практикою навчання другої мови.

Н. Пилип'юк вчила українську мову на початковому проміжному і вищому рівні у Гарвардській літній школі на протязі останніх 10-ох років. Вона вчила україністичних предметів в Манітоскому університеті, включно з писанням українською.

Крупа, яка вже від довгого часу публічно виступає із камерною оркестрою «Нова», що її вона зорганізувала

(Закінчення на стор. 4)

Москва подала дані про втрати в Афганістані

Москва. — У середу, 25-го травня, начальник Головного політичного управління совєтської армії генерал Алексєй Лізичов оглосив на пресовій конференції в Москві, що від 27-го грудня 1979 року до 1-го травня цього року совєтські війська втратили в Афганістані 13,310 осіб вбитими, 35,478 пораненими і 311 пропали безвісти. Як пишуть західні кореспонденти, СРСР вперше подав дані про свої втрати в Афганістані.

Загальна кількість совєтських втрат вийшла дещо вищою, ніж вважали на Заході. За даними американської розвідки, загальні втрати окупаційного корпусу становлять 33,000-38,000 осіб. Вбиті становлять приблизно третину від цієї кількості.

Минулого тижня совєтський журналіст Едуард Ренталь, політичний коментатор пресового агентства «Новості», вже підтвердив правильність західних оцінок, згідно з якими СРСР втратив в Афганістані від 12 до 15,000 осіб вбитими. У середу генерал Лізичов навіть більш точні дані.

Генерал Лізичов відмовився повідомити, яка загальна кількість совєтського «обмеженого контингенту» в Афганістані. Згідно з західними даними, до початку виведення військ вона становила приблизно 115,000 осіб. Виведення військ почалося 15-го травня. Лізичов повідомив, що від того часу 9,500 вояків і старшин і 1,000 одиниць бойової техніки залишили свої позиції в Афганістані.

Він заявив, що совєтський уряд докладє всіх зусиль для виведення долі

вояків, що пропали безвісти. Генерал сказав, що уряд не буде чинити перешкод поверненню на батьківщину військовослужбовців, які потрапили в руки муджагедінів або опинилися за кордоном. Наскільки можна зрозуміти, він мав на увазі не лише військовополонених, але й дезертирів.

Відповідаючи на запитання, чи понесли втрати совєтські війська, які покидали Афганістан, Лізичов відповів лише, що на них напали, але не навіть ніяких подробиць. Генерал і заступник міністра закордонних справ СРСР Юлій Воронцов, який також виступав на пресовій конференції, заявили, що вилучення совєтських вояків в Афганістан було виправданим кроком. «Совєтські війська були запрошені в Афганістан його урядом», — сказав Ю. Воронцов. — Такі факти. Змінити їх не можна».

Лізичова запитали, чи залишається в Афганістані до радників зі Совєтського Союзу після завершення виведення військ. «Якщо афганці попросять про таку допомогу, ми розглянемо їх просьбу», — відповів генерал.

Воронцова запитали, чи означає виведення військ з Афганістану кінець так званій «доктрини Брежньєва», згідно з якою Москва має право на збройну інтервенцію в «братні» комуністичні країни «для захисту загальної соціалізму». «Це не наша ідея», — заявив Воронцов з приводу «доктрини Брежньєва» але додав, що совєтські збройні сили готові захищати союзників СРСР і свою власну територію.

Страйки в Нагірному Карабаху продовжуються

Вашингтон. — Американська газета «Вашингтон Таймс», покликанаючись на неназваного по імені правозахисника в Єревані, Вірменської ССР, пише у числі з 25-го травня ц.р., що у столиці автономної області Нагірного Карабаху, в місті Степанакерті, продовжуються страйки робітників, які вже були притиснуті. Велика частина робітників на пропозицію партійних й урядових представників повенулись були до роботи, але тепер знову застрайкували, бо ані представники компартії, ані урядові особи, а тим більше профспі-

ка, не задовільнили їхніх вимог.

Першою і основною вимогою робітництва у цій області, населення якої є в більшості вірменське, була вимога прилучити згадану область до Вірменської ССР.

Неназваний газетою «Вашингтон Таймс» партійний речник в Єревані заявив, що у понеділок, 23-го травня ц.р., до Степанакерту були введені військові частини, але коли ситуація заспокоїлась військові забрали, а в місті залишились тільки скріплені відділи міліції.

У СВІТІ

У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ минулого тижня представники Міжнародного інституту для стратегічних студій виступили у Лондоні на пресовій конференції у зв'язку з появою чергового річного звідомлення, яке говорить про перспективи світового розвитку. Директор згаданого Інституту Ганс Бінендик заявив кореспондентам, що він вірить у підписання другого американсько-совєтського договору у справі редукції на 50 відсотків ядерної стратегічної зброї, окрема далекосяжних ракет. Такий договір ледве чи буде підписаний у Москві під час теперішньої зустрічі президента Роналда Регена з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим, але там напевно будуть обговорюватись справи пов'язані з тією проблемою. У звіті є також оцінка ситуації в Афганістані у зв'язку з виходом з тієї країни совєтських військ. Спеціалісти Інституту передбачають затяжну боротьбу за владу між поодинокими афганськими фракціями. Звідомлення появилось у формі книжки і воно тепер обговорюється на сторінках британської преси.

ТАК ЗВАНІ «РЕФЮЗНИКИ», яким совєтська влада роками відмовляється видати візу на виїзд за кордон, зокрема жиди, влаштували в Москві білі приміщення бібліотеки В. Леніна, демонстрацію з пляжками. Одна з перехожих громадянкою запитала сповнюючого службовця міліціонера: «Чому їх не розганяють?» Міліціонер підсміхнувся і заявив: «Гласність і перебування тепер, хіба ви не знаєте?» Відповідь міліціонера виглядала більше як кпини, але політичні спостерігачі і дипломати в Москві думають, що «демонстрації» зорганізували офіційні речники, або вирішили її толерувати, щоб показати численним західним журналістам, які прибули на вершинну конференцію до Москви, «совєтську демократію». Один з пляжків говорив, «ми за зустріч на верхах». Були інші пляжкі, наприклад, один «рефюзник» на своєму написав: «Я вже 14 років чекаю на візу» та інші. Усі запитані кореспондентами висловлювали надію, що під час зустрічі президента Роналда Регена з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим будуть вирішені також справи еміграції.

Р. РЕГЕН ПОРУШИВ СПРАВУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Москва. — Президент ЗСА Роналд Реген і Перша Лейді, які прибули у неділю, 29-го травня до Москви, відвідали у понеділок Даниловський монастир, що його совєтська влада повернула Православній Церкві. Цей «подарунок» держави зв'язаний з 1000-річчям «Хрищення Русі», яке росіяни вважають і своїм ювілеєм.

Президента і осіб, що його супроводжували, зустрічали дзвонами. Високого гостя приймав митрополит Філарет, другий після патріарха Пімена російський православний ієрарх.

Президент оглянув собор, реставрований ікони і фрески, а потім звернувся з промовою до священників і монахів.

«Ми болісно над обмеженням релігійних свобод, де б це не було», — заявив Президент. — Ми надіємося, що всі релігійні громади СРСР незабаром будуть мати повну свободу. Наша надія відноситься також до українських католиків, жидів та всіх інших».

Після повернення з монастиря в резиденцію посла Джона Метлока Президент прийняв групу совєтських правозахисників і ре-

фюзників». Звертаючись до зібраних, Р. Реген сказав: «Знайте, що американський народ молиться за вас і підтримує вас». Зданні Стейти розглядають справу про права людини як основу відносин зі Совєтським Союзом. Ніщо не може бути важливішим від цієї справи. В останній час ми стали свідками багатьох обнадійливих моментів. За останні три роки понад 300 політичних в'язнів і в'язнів совєтських випущених з тюрми і психіатричних шпиталів. Багато совєтських громадян дістали право на виїзд з країни. ЗСА вітають ці починання, але ще дуже багато треба зробити, поки Совєтський Союз буде повністю виконувати обіцянки, дані ним при підписанні Гельсінкських угод, а ще раніше при ратифікації декларації прав людини».

Зустріч Президента з рефюзниками і правозахисниками викликала негативну реакцію совєтських властей».

В офіційній заяві ТАСС говориться, що проблема прав людини не повинна заслоняти більш важливих справ розроблення і кон-фронтації напруження.

Суд над учасниками «ірангейту» може не відбутися

Вашингтон. — Федеральний суддя Герхард Гессел заявив, що найбільш часом не має наміру починати формальний процес над безпосередніми учасниками ірангейтської афери.

Незалежний прокуратор Лоренс Велш, який провадив розслідування справи, вважає, що підполковник Олівер Норт, адмірал Джон Поїндекстер, генерал Річард Сікорді промисловцеві Альберт Гакім, скориставшись наказом президента Роналда Регена про продаж зброї Іранові, признали за неї доволіну ціну, а прибуток мали намір використати для надання підтримки ні карагуанським партизанам.

Усіх чотирьох обвинувачують також у присвоєванні державної власності, одержуванні незаконних подарунків, діях, що перешкоджували роботі слідчої комісії Конгресу і президентської комісії.

Суддя Г. Гессел казав, однак, що наданий обмежений імунітет особам, яких зазідають в злочинах, утруднить працю на процесі настільки, що розсліду-

вання, можливо, взагалі втратить всякий сенс.

При нормальному розгляді кожний з обвинувачених може задавати запитання співвідповідачам, але в даному випадку, згідно з законом, суд не зможе скористатися ні одним з зізнань, раніше даними у Конгресі.

На думку судді, обвинувачення у змові відпадає само собою. Якщо судити всіх чотирьох разом, буде порушена умова про імунітет. На випадок проведення окремих процесів виникнуть нові ускладнення. О. Норт, наприклад, може заявити, що дієв згідно з наказом Поїндекстера, але той взагалі не зобов'язаний підтверджувати, ні заперечувати подібні твердження, бо іще перед комісією Конгресу він заяв на себе вину, за яку його не можна притягнути до відповідальності.

Чисто технічною трудностю, на думку Гессела, стане і можливість доступу до багатьох засекречених урядових документів, без ознайомлення з якими встановити істину буде практично неможливо.

В АМЕРИЦІ

МОРСЬКА ФЛОТА ЗСА просліджує можливість у побудові таких кораблів, яких не знайдеш би в радар. Це, друкують змнило б тактику війни на морі, — сказав секретар Департаменту оборони Френк Карлудчі, виступаючи перед випускниками Морської академії ЗСА в Аннаполісі, Мд.

НА БАЖАННЯ ГОЛОВНОГО прокуратора ЗСА Едвина Міза відбулася зустріч між ним і групою консервативістів та дескими членами Палати Репрезентантів. Між 16 конгресменами присутніми на цій зустрічі знайшлися і такі, що з'ясували Мізові шкоду, яку наносять Республіканській партії всі перевороти і кримінальні закиди в його сторону. У відповідь на ці застереження Е. Міз заявив, що незабаром появиться звіт незалежного прокуратора Джеймса МакКей, який його цілковито оправдає.

ГОСТРИЙ ЗРІСТ ЕКСПОРТУ товарів ЗСА дав велике зниження торговельного фефіциту. Економісти заявили, що добра новина як і той факт, що національний валовий продукт зріс на 3.9 відсотка.

ПОЛІТИЧНІ КОЛА Вашингтону признають, що президент Роналд Реген в цьому виборчому році подарував своєму віцепрезиденту та кандидату на президентську номінацію Республіканської партії Джорджові Бушу два важливі дарунки: мир і доброту. Однак становище Дж. Буша дуже підбивають інші недомогання Уряду, — переговори з генералом Мануелем Норією, невідомість торговельного закону, різні закиди в сторону Едвина Міза тощо. Це ставить перед прихильниками Дж. Буша питання, чи справді Білий Дім дбає про те, щоб вище президент Буш виграв вибори.

СУДЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ ЗСА Сандра Дей О'Коннор офіційно заявила, що не є зацікавлена ні в якому становищі в Уряді чи приватному секторі. Ця заява була спонукана різними поголовками, а то й серйозними натяками на те, що її було вимінено провідниками Республіканської партії, як одну з можливих кандидатів на вицепрезидента в наступних виборах.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
 USA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster: Send address changes to
 Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
 Для членів УНСОЗу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
 Чеки і money orders — виставляти на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Партійному не повезло

Кореспондент пресового агентства Ройтерса в Москві Мері Еллен Бортін інформує, що членом партійної організації Московського університету вдалося, шляхом спротиву і тайного голосування відкинути офіційних кандидатів, які мали б в червні цього року, репрезентувати університет на партійній конференції в Москві.

Учасники виборчих університетських зборів, — пише М. Бортін, — були досвідно пригломшені, коли представник парткому безпечною заявив присутнім, що комуністів Московського університету на нараді репрезентуватимуть Анатолій Логунов і секретар парткому, кандидатури яких не підлягають дискусії.

Із залі почулося: „Висуваємо на кандидата у репрезентанти Гавриїла Попова!“ В залі почався рух і не встигав поки до списку кандидатів не включено прізвища Попова, тобто обранця народу, а не компартії, — пише згадана кореспондентка Ройтерса. Попов, відомий прихильник політики Михайла Горбачова, теперішнього керівника ССРСР, від дня владування якого почалася справа гласності і перебудови. Його (Попова) статті на тему потреби перебудови появлялися часто у різних союзовських газетах і він вважався серед широких кіл одним з подвижників тієї політики.

Вислід голосування показав, що навіть члени компартії тим разом не пішли по лінії керівництва і список запропонований парткомом не отримав належної підтримки. Натомість за кандидатуру Попова голосувало майже 90 відсотків присутніх. Всі інші голоси, не цілих 12 відсотків, отримав А. Логунов, який таким чином став другим кандидатом на партійну конференцію. Партійний „бос“ взагалі перепав в голосуванні, не отримавши навіть двох відсотків голосів.

Г. Попов, в розмові з кореспондентом газети „Комсомольская Правда“, заявив, що хоч демократія перемогла на верхах, тобто в Політбюрі, партійні бюрократи діють по старому. „Я, очевидно, не вірив, що партком відступити від своєї пропозиції, але це, що сталося в університеті переконало мене у правильності політичної лінії генерального секретаря“, — заявив Попов кореспондентові.

Не зважаючи на раніші помилки зроблені компартією за владування Нікіти Хрущова, якого тепер партія на верхах намагається реабілітувати, партійні керівники ігнорують голос народу і де тільки можуть відсувають в тінь критику громадян. Згадана кореспондентка Ройтерса, розмовляючи пізніше з деякими присутніми на зборах членами компартії, каже, що в загальному усі висловлювали задоволення вислідом „демократичного голосування“.

Це справді унікальний і мабуть безпрецедентний випадок в історії „країни рад“. Але чи повториться він і де? Хотілося б побачити це в Україні.

Ол. Зозуля

ДІВЧИНА З ГІР

І так настав день радості і смутку. Пані Марія Леваї назавжди попрощалася зі школою, з учителями, учнями, отримавши досмертний „диплом“ пенсіонерки. За кілька годин її дочка, Каталін, попрощалася з гімназією. Це вже подвійна радість: повнолітня і диплом. А що чекає її завтра?

Такі думки роїлися у голові закопаної на геті. Щоб виховати дочку, вона мусить переїхати до міста, де є вища школа та сприятливі обставини. Тепер вона розпрощається з мальовничим селом Тисофурд та вчительським будиночком, у якому прожила п'ятнадцять років життя.

Каталін хвилювалась. Це вперше вона отримала білу бальову сукню і відчувала себе дорослою. Глянула на портрет батька, що висів на стіні, і ніби дивилася на дорослу дочку. На його груді висів хрест і дві медалі, які нагадували останню вістку, писану чужою рукою: „Капітан Палу Леваї за відвагу!“

— Мамо!... Якби був батько живий, він би знав. Недомовила й просльозилася.

Мати на мить задумалася. Відтиснула від хреста декоративну стрічку й оздобила нею рожу, припишлену на грудях білої сукні дочки.

— Хай її стрічка нагадає, що батько з нами.

До гімназії прибули завчасно. Шкільна зала виглядала урочистою. Два передні ряди займали абсолютні, решту сиділи і учні молодших класів. Після невеличкої павзи, на сцену вийшов директор, і в стрісх словах привітав випускників, батьків та виголосив коротеньку промову.

— Ми радіємо, що три десятки юнаків і юначок закінчили школу і, сумуючи, що ви від нас відходите, щоб іти в далішній і складніший шлях життя. Памятайте, що дорога у житті не буде завжди гладка: будуть вибоїни, труднощі, а деколи й невдачі. Та треба все зуміти перебороти і перемогти. З Божою допомогою, ви станете тими, чого собі бажаєте. До побачення, друзі!

Михайло Кучер

ПОЛІТИКА І ФІЛОЛОГІЯ

„Ера“ Горбачова — вже трьохлітня — створила кілька дивачних мовних новотворів. Американці з ентузіазмом вітали Горбачова у Вашингтоні як проорока та персоніфікацію миру на землі. Відкріпався небезпечний „Горбемек“? Вигадано також термін „горбизм“. Було це виявом ненормальної темпераментної любови до Горбачова.

Згадувано Чемберлена з його теорією миру при допомозі Гітлера. Згадувано президента Рузвельта з 1945 року: „Якщо-да Сталіно-ві все, що може, що він хоче, нічого не жадаючи замість — він погодиться співпрацювати з мною для демократії і миру у світі“.

Будити зарагував так: „Сталін кавказький розбійник. Якщо дасте все, що він хоче і нічого взаємної, той подумас — мій партнер осел“.

Недавно французький філософ Жан Франсуа Ревель написав книгу „Як гинуть демократії“. А відомий американський журналіст написав „Кульм Горбачова буде тривати в ЗСА до того, поки Москва знову зістрилить пасажирський літак, пошле танки до Мадярищини і Польщі. Тоді американці знову почнуть „відкривати ССРСР“.

Совєтські знавці Америки зрозуміли великий вплив патентованих совєтознавців на публічну думку. Добрий приклад вміня Мос-

кви впливати на публічну думку ЗСА є (і буде) осередок вивчення Росії в Гарварді. На конференції в Гарварді приїхав Генадій Герасимов, пресовий аташе Міністерства закордонних справ ССРСР. Він гостро висміяв американських совєтських совєтологів і заявив: перебудова зламала хребет американським антисовєтським знавцям“.

Відомо, що Горбачов більш популярний за кордоном як у власній країні. Сам Горбачов опам'ятав закордонних ентузіастів своїх реформ, що наслідки треба почекаати три, чотири роки.

Гласність — це лібералізація в культурі, яка досі не проявилася в літературі. Гласність має виразні кордони, себто обмеження. Вона не може торкнутися державних таємниць, себто без пеки ССРСР. За критикою був і Сталін, але казав, що вона має бути „конструктивна“.

А щодо культури? Ось офіційна політика Союзу письменників ССРСР. Союз проти дозволу на недержавні видавництва, які є поза контролем партії і Союзу письменників.

Іван Лесько

„ПОЕМА ЕМІГРАЦІЇ“

(До 190-річчя „Енеїди“ І. Котляревського).

також сучасне життя-буття українського народу. Його звичай багаті в життєву мудрість тощо. І автор зверну увагу на незвідне суспільне, положення кріпаків, послідовно панів до некла за те, що людям логот не давали і ставили їх за скотів“.

Словом — ця поема торкала всі аспекти національного і суспільного українського життя, відвідала історичну пам'ять, сколихнула національну свідомість. Зробила вона на всіх незвичайне враження і стала настільки популярною, що за перших десяти років після її появи перевидано її тричі.

Бо кому не імпувала постать козацького отамана Енея, що був

„Ласкавий, гарний і проворний
 І гострий, як на бритві сталь“.

Прямий, як сосна,
 велічавий,
 Бувалий, здатний, терпий,
 жвавий,

Такий, як був Нечоса
 князь!...
 Його любив всяк, не боявся“

Словом — це „хоч куди козак“. Це не тип московського начальника-деспота, але провідник-батько, якого всі люблять і поважають, він провідник демократичного зрака, який

Характеристичною рисою гласності є бездіяльність у ділянці культури. Були деякі нагородні письменників, але за твори, та не перед Горбачовим. Є кілька причин цієї бездіяльності. Молоді письменники не реагували на дозвіл самостійно мислити, а старі просто боялися.

Журнал „Комуніст“ — теоретичний і політичний орган ЦК КПСР писав, так про „соціалістичну культуру“. Резолюції 1925 року ухвалили письменники не комуністи, які ділили людей по військовому на добрих і поганих. Ці резолюції довгі роки не опубліковано в ССРСР, а є в ній не мало ліберальних елементів. Оскільки в 1925 році ще не було партійного керівництва в літературі. Найголовнішим в згаданій резолюції було загарантовання права партії керувати літературою. Кульмінаційним пунктом була „жданіщина“.

Тоді партія на завжди привласнила собі право керувати всім.

Тепер партія знову повертає до 1925 року і каже письменникам „ходіть з нами, треба працювати у змінних обставинах. Треба собі взаємно вірити“.

Резолюція 1925 року ого-

Як Захід розуміє Горбачова свідчить голос британського дипломата: Він як Ісус несе нам усе добре“. Що в тому виступ більше — наївності чи глупоти?

зетинцями в 1709 році, українська еміграція продовжувалася після зруйнування Січі, коли запорожці тинялися по чужих краях і тужили за Україною. „Гіркі галки мусили наводити спомини, що викликало се байдуже нібито оповідання („Енеїда“) про тих троянських бурлак“, — зауважує М. Грушевський.

Троянці-козаци Котляревського представляли себе правителі Картагени. Дідони:

„Ми всі, як бач, народ
 хрищений,
 Володимир без талану:
 Ми в Трої, знаєш,
 Еней пустив на нас ману.
 Дали нам греки прохучана
 І самого Енея пана
 В три-вирви виснажи“.

Чи бачиш, як ми
 обідрались?
 Убрання, постолі
 порвались,
 Охляли, ніби в дощ іценя!
 Кожухи, свити погубили
 І з долоу в кулак трубили,
 Така нам дучилась пеня“.

Крім матеріальних нестатків приходиться їм зазнавати й моральних поневірянь, як меншевартих в очах тубільців. Наприклад, розгнівана Дідона вигорює Енея: „Згадай, який прийшов до мене. Що ні сорочки не було і постолів чорт-мав у тебе. В кишені пусто, аж гуло“. А Еней противник, туреле Турингукус: „Кого? — мене... і хто? — троянці! Голяк, віткач, приплентач, донець! Звеси? — Лавінію одяють“.

Закінчення буде.

Совєтські шпигуни гуляють у ЗСА

(м.б.) Пам'ятатмо, яка то була радість у пресі та інших „мідіях“, що Урядові ЗСА пошало виволити зі совєтської неволі відомого жидівського дисидента Натана Шаранського. Преса не подавала тоді, що Шаранського виміняли, як „шпигуна“ за совєтського шпигуна високої класи Карла Кехера і його жінку Гану. Шаранського зробило КГБ шпигуном, щоб за нього дістати справжнього шпигуна.

Повна історія того обміну появилася на сторінках „Вашінгтон Пост“ з 17-го квітня, а її варто переповісти, бо це насправді фашинуюча подія, яка показує, як просперує шпигунство КГБ на терені ЗСА. Автор репортажу — Роналд Кесслер.

Карл Кехер — це нині 53-річний чеський жид. Його мамі вдалося переховатися у Празі перед гестапом від смерті. Його діди згинули в концетраку. Карл став членом комуністичної партії в 1962 році, і чеська розвідка зразу стала готувати його на працю в Сі-Ай-Ей. В 1965 році він з жінкою „дефектував“ до Відня, а звідти, як „переслідуваний“ в Сі-Ай-Ей до Америки.

Прийшов сюди в грудні 1965 року. Подав себе за католика. Підбудовуючи свою „американськість“, він впливав на шляху до університетської студії в університеті Індіана. Відти перенісся на дальші студії в Колумбійському університеті. Там понав'язував стосунки з визначними професорами, між іншим з Збігнєвом Бжезінським, які відтак допомогли йому референції. Став громадянином ЗСА у 1971 році. Вчив якийсь час в коледжах стейту Нью Йорку. В 1973 році перейшов перевірку високого розряду і був прийнятий до Сі-Ай-Ей на працю перекладача і аналітика в совєтській секції. Мав доступ до сенситивних і секретних матеріалів. Переводив між іншим перевірку американських шпигунів в ССРСР. В цій ролі він „перевіряв“ і вкрив теж видавчого шпигуна в КГБ на американській службі — Александра Огородника. Огородник працював в де-

партаменті глобальних справ в міністерстві зовнішніх справ у Москві. А Сі-Ай-Ей був він дуже цінним джерелом інформації. Після того, як його шпигунство в користь ЗСА вийшло завдяки зраді Кехерів на яву, він заявив кагебістам, що бажає списати для КГБ цілу довгу історію свого зрадинства родині, але прохав дати йому його перо, яке дуже добре писало. В пері була отрута. Помер за 10 секунд.

Про свої подвиги на посту урядовця Сі-Ай-Ей розповів Кехер, ноншалантно у Празі, де він тепер живе спокійно з дружиною, нагороджений орденами, кореспондентом „Вашінгтон Пост“, який їздив спеціально на те інтерв'ю до Праги. Цікаво, що за майже 20 років перебування в Америці, Кехери вели гуляче життя, незвичне для шпигунів, які звичайно мають тенденцію приховуватися і не афішувати себе дуже.

Як пише кореспондент „Вашінгтон Посту“, подружжя Кехерів робило приїзти майже двічі в тиждень, організували оргії, де чоловіки обмінювалися для сексу жінками. Відвідували колонії худитів у Нью Джерсі. Словом жили собі весело під носом всіх органів американської розвідки, не викликаючи підозріння. Прямо артисти! Врешті в 1984 році їх розшифрували, засудили. Посиділи два роки у в'язниці, щоб бути виміняними за Натана Шаранського.

Совєтські шпигуни не рисують багато, бо знає, що КГБ має все репертуар американських шпигунів, справжніх, чи зфабрикованих, як Шеранський, і совєтському шпигунів не впаде волос з голови. А Америка так чванилася, що визволила „дисидента“.

Коли „вимінювали“ Шаранського за подружжя Кехерів, телебачення не показувало цілого процесу виміни. Між обома актами було підготовлені перерви. Може було кому непонуту, що виміновані в'язні було припадково цієї самої віри...

Вирінає питання, скільки совєтських шпигунів прибуває сюди на візи „переслідуваних“?

Розбіглися шляхи чужі й недобрі —
 І гнуть кроки в непрохідну таву
 І вже випродуєм гуртом і вроздрі
 Все більше із призьбаних надбань.

У сутні вечірній неозорій
 Ще тільки прагнем крихти доброти,
 Щоб дав Господь зустріти ясні зорі,
 До рідного порога доброчести.

(Із збірки поезії „Зібрані твори“, том І).

Богдан Кравців

МАНІВЦЯМИ

Розбіглися шляхи чужі й недобрі —
 І гнуть кроки в непрохідну таву
 І вже випродуєм гуртом і вроздрі
 Все більше із призьбаних надбань.

У сутні вечірній неозорій
 Ще тільки прагнем крихти доброти,
 Щоб дав Господь зустріти ясні зорі,
 До рідного порога доброчести.

Розбіглися шляхи чужі й недобрі —
 І гнуть кроки в непрохідну таву
 І вже випродуєм гуртом і вроздрі
 Все більше із призьбаних надбань.

Весілля відгуляли після отримання дипломів. Обое раділи, що здобули призначення до школи на околиці міста. Зразу ж переїхали у просторе шкільне приміщення. Тепер вже Каталін стала господинею, а мати, наче помічницею. Хоч насправді було навпаки.

Усе йшло наче в казці. Совєтське консульство без вагань видало візу, але тільки на тиждень і лише в межах Івано-Франківської області. Наступного ранку вирушили в путь-дорогу. Іхали не з порожніми руками бо, як кажуть, ідеш в гостину, бери харчів торбину. На всякий випадок прихопили ські-такі подарунки.

На прикордонній заставі Чап совєтські урядовці перевірили, деретрусили багажник і відкрили „семафор“. Тепер для Чонка-водія настали муки: дорога з викрутасами, вибоїста, авто трусила, як малярія стару бабу. І все ж без пригидо добралися до Ворохти.

Голова сілради і представник області, зустріли гостей за звичаєм — рукошестіанням та... розмови почати не було як. Покликали старенького дідуся за перекладача. Дід розглумив, що малярія шукають родини Овсюків, яку німі розстріляли і після них лишилося двоє дітей — хлопчик і дівчинка. Голова, який знав усіх односельчан, ствердив, що такого прізвища в селі не було і нема.

— Як не було? — вигукнула Каталін, — ось документ з печаткою...

(Закінчення на стор. 4)

Рясні оплески окрили залю. На сцену вийшли всі учні, і почалося вручення дипломів. Виховники кожному абсолютнові потискали руки з побажаннями щастя. Урочиста частина закінчилась, як і почалася — оплесками. Директор гімназії оголосив, що, за звичаєм, розгавова частина розпочинається батьками: батько та мати з дочкою, а мати з сином. „Віленський ліс“ Штраусівського вальсу, пригадав батькам молодість, ритм мелодії посилював оберти, а Каталін, стояла самотня, розгублена. Раптом спохватилася і вигукнула: „Мамо!“

— Сидна жіночка пара присналася до танцювальної заверхоки. А глядачі співчувливо шептались:

— Сирітка, танцює з мамою.

Стартовий танок скінчився. Батьки пішли до буфету пити каву. І почався вихровий національний чардаш. Долому повернулася о 2-й ранку. Хоч були репетитори, але довго обмінювались враженнями — останні хвилини гімназійного життя. Замість надобраніч, мати сказала:

Тепер, доно, переїдемо до Будапешту. Ти мусиш набити вищу освіту.

З чого починається нове місце? Звичайно — з клопотів, бож, мешкання мале, а речей, що переходять із роду в рід викладач школи.

Мамо, нащо нам ця стара скриня?

Доно, у ній живе дух предків, що нагадує наш родовід.

Скриню перетягли в кухню — площа збільшилася. Звичайно, можна було б винайти більше просторе мешкання та пенсія не дозволяла. І хоч Марія отримувала долаткову пенсію за покійного чоловіка, але ж це місто, що без гроша ні кроку. Дочка ж студентка, вона теж потребує кишенькового гроша.

Роки спливали непомітно, і все більше підкрадався час, що от-от дочка відійде від матері. Це ж закономірні, вона, мати стане старенькою бабусею та няньчитиме внуку.

І час цей настав. Звичайно, не зразу. Одинокашник. Чобо Чонка, протягом студійних років залицявся до Каталін і, перед отриманням дипломів, учителів, вони вирішили одружитися. Довідавшись про їх намір, мати схвалила обрання і вирішила відіти заручини. І знову завадою стала стара скриня, бо в кухні під повернутись. Вирішили перенести її в коридорчик.

— Я йду дещо купити, а ти доно, переглянь старі речі й не потрібні винки.

Ще не закрила мати двері, як Каталін розпочала „ревзівню“ набуток старої скрині. А розглядала було що: ось батьків старий кітєль з відзнаками, надісерблений багнет, деякі знімки батька й матері в молодому віці. Найцікавіше було бачити її перші сорочки, черевички, забавки. А коли побачила пляшечку з соскою — розсміялася, але перший бувзав, з якого вона вчилася грамоти, зошити, малюнок. Що ж тут викидати? Це, ніби, рідинний музей.

„Ні, подумала Каталін, скриню лишимо недоторкованою“. Може воно б так і сталося, якби до рук не потрапила поживтіла в'язочка паперів. Розв'язала і почала читати. З одного листа довідалася що капітан угорської армії Палу Леваї воячирив шестимісячну дівчинку і нарік її Каталін. По'всьому тілі пробіг струм, в очах подвоїлося, лист випав з рук... Як же це сталося? А стався цей неймовірний випадок у селі Ворохта 1944 року. За зв'язок з партизанами фашисти розстріляли родину Овсюків, а трое малих дітей лишили під плотом.

З другого листа, Каталін, довідалася, що найменшеньке дитя забрав малярський офіцер, а старшеньких — дівчинку і хлопчика — приютила селянська родина. Каталін зрозуміла все — вона не малярка, а українка; вона має братика і сестричку. Що ж робити? Чому про це не розповіла її мама?

До кімнати зайшла мати й зрозуміла що трапилося. Каталін, біда, стояла біля скрині так, як стоять в жалобі біля покійника.

— Мамо!... Я все знаю, все, все. Чому ж мовчала?

— Ріденька моя, — і залилася злізми. — Все відкладала, думалось, підростеш, осмислиш трагедію війни. Але ж ти моя, моя рідна.

Мати пригорнула дочку й одна одну омивали слізьми

Товариство Священників св. Андрея в ЗСА

СИМПОЗИУМ

з приводу 1000-ліття Руси-України в дні 7-го і 8-го червня 1988 р. в Гантері, Н. Й.

в приміщенні Мотелю „Ксеня“

Початок у вівторок, 7-го червня 1988 р. о год. 12-й полудні.

Зголошуватись на адресу:
Rev. VOLODYMYR ANDRUSHKIV
198 Ontario St., Cohoes, N.Y. 12047
Tel.: (518) 237-0535

УКРАЇНСЬКІ БІБЛІЇ

з нагоди тисячоліття в Україні

Вперше в 70-літній історії Советського Союзу, уряд СССР дозволив на імпорт 100.000 Біблій українською мовою.

Асоціація Біблій Української Роднини закликає Вас скласти пожертву \$25.00 або більше, в межах можливості, щоб дати нагоду Об'єднаній Біблійній Асоціації Західної Німеччини видрукувати і доставити Українську Біблію в Україну.

Ми повинні об'єднано відгукнутися на цю Богом дану нагоду.

З подякою та Божим Благословенням —

UKRAINIAN FAMILY BIBLE ASSOCIATION
P.O. Box 3723, Palm Desert, CA 92261-3723
(619) 345-4913

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЮЄТЬСЯ:

“ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА, НЕВИННА ОСОБА.”

“Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ШО Я НЕВИННИЙ.”

“МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДОМ.”

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СІЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK
DEFENSE FUND
P.O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ 1988

„Верховина“, Глен Спей, Н. Й.

Рома Прийма-Богачевська

мистецький керівник

- “WORKSHOP” — 26 червня — 16 липня
Курси для завантажених танцюристів від 16-го року життя, вгору
- ТАБОРИ для МОЛОДИ — 31-го липня — 13 серпня
Від 8-16 років життя
- Гостинні викладачі: ВАЛЕНТИНА ПЕРЕЯСЛАВЕЦЬ, ЛЮБОВ ВОЛИНЕЦЬ, ЯРОСЛАВ КЛУНЬ
- В програмі: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ, ХАРАКТЕРНІ, БАЛЕТ та ХОРЕОГРАФІЯ
- ВИКЛАДИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕТНОГРАФІЮ, ПОБУТ, ЗВІЧАЇ та ПОШУ

По інформації:

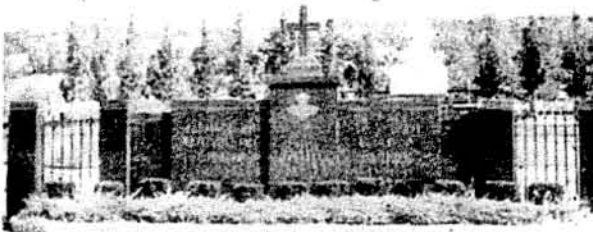
UKRAINIAN DANCE CAMP
c/o Roma Pryma-Bohachevsky
523 East 14th Street, New York, N.Y. 10009
(212) 677-7187

18-та РІЧНА ПРОЩА на

Український Католицький Цвинтар СВ. ДУХА

ГАМПТОНБУРГ, Н. Й.

в неділю, 12-го червня 1988 р.

Частинний вид на цвинтар св. Духа

ПАРАСТАС о год. 2-й по пол.
відслужить Кир Василь,
епарх Стемфордський
Пізнше відправлятимуться ПАНАХИДИ
на поодиноких могилах.

Ювілейний Комітет 1000-ліття Хрищення України на Лонг Айленді складається з представників українських парафій обох віровизнань і діє в системі „Крайового Комітету“. Більшість його членів є парафіянами української католицької церкви св. Володимира в Гемстеді, в якій зродилася ідея створення комітету, тому і об'єктом його діяльності є ця парафія.

З перспективи понад піврічної діяльності комітету вже можна зробити бодай частинний підсумок його праці. Загалом членів комітету працює гармонійно, з найбільшою посвятою, не жалюючи ні часу, ні трудов, щоб ювілейні святкування відбулися достойно і величаво, та щоб цю виняткову нагоду використати також на спростовування московських перекручувань історії і ширити правду про Україну серед американського суспільства.

Щоб піднести дух ювілейних святкувань на належний рівень релігійної і національної обнови серед загалу української громади, Комітет веде постійну комунікацію з усіма парафіями не тільки через її представників, але також пересилає на руки парохів протоколи з усіх засідань і офіційні інформаційні листи. Для більшої ефективності рішення, щоб члени відвідували поодинокі парафії і відбудили персональні зустрічі з людьми. У тій цілі членів розділено на групи з назначенням парафій, які вони мають відвідати. Вже відбулася зустріч з парафіянами УКЦ св. Родини і УАПЦ св. Петра і Павла у Вест-Айслі.

Важливим відтинком праці є приготування великої імпазантної релігійної виставки ікон і церков, якої відкриття передбачується в другій половині червня. На думку багатьох, добре приготувана виставка має не обмежені можливості, бо її актуальність не закінчується на ювілейному році, з нею плінують відвідати по змозі якнайбільше американських парафій і при тій нагоді поінформувати їх ширше про Україну. Члени Комітету присвячують багато часу на переведення контрактів, цілєю яких є спростовування історичної брехні відносно 1000-ліття хрищення Росії, яку між американцями поширюють російські середовища. На терені Лонг Айленду з російської сторони діють дві

Діяльність Ювілейного Комітету 1000-ліття Хрищення України на Лонг Айленді

групи: Російська Православна Церква в Сі Кліфф і Російське музичне товариство Америки, які досі зробили три імпрези (дуже слабі) для американської публіки для відзначення ювілею хрищення Росії. В усіх випадках, члени українського ювілейного Комітету повели протестантські акції. Коли катедра Епископальної Церкви в Гарден Сіті при співучасті Російської Православної Церкви в Сі Кліфф влаштувала цикл доповідей на тему християнства в Росії, в яких княжу добу української держави трактується як російську, чисельна група членів комітету була там, роздавала українські інформації, а свої

ного змісту, які по обох сторонах входу до катедри тримали діти і молоді школи українознавства і Пласту. Старші з усіх сторін роздавали відповідні інформації і пояснювали ціль нашої акції. Наща акція викликала сильну негативну реакцію серед членів російського хору. Не міг піднести їхнього настрою і факт дуже малої участі публіки в їхньому концерті.

Обширну, дуже прихильну, півторогодинну статтю зі знімкою учасників і дуже змістовними афішами про нашу акцію помістив часопис „Лонг Айленд Кетолік“. Згадані акції — це тільки одна сторона праці Комітету, головні зусилля

лягали і в них кожного року бере участь 10,000-15,000 української публіки. Програма ювілейних святкувань в неділю, 21-го серпня, підготовкою яких займається Комітет, буде такою:

Святі Літургії в українських церквах в наміренні українського народу.
12:00 — процесія-релігійна маніфестація і автокавалькада Фронт Стріт — від УКЦ св. Володимира в Гемстеді до парафіяльного центру в Юніондейл.

1:00 по полудні — соборний Молітвен і відновлення Акту Хрищення на площі парафіяльного центру.

2:00-4:00 — оглядення релігійної виставки і перерва на обід (харчі до набути на площі).

4:00 доповідь (д-р Богдан Футей). Концерт — хор „Прометей“ (диригент Михайло Дябога).

Учасники акції 15-го травня ц.р. перед римо-католицькою катедрою св. Агнеси в Роквілл центрі.

спрямовані на підготовку ювілейних святкувань, які на Лонг Айленді відбулися в неділю 21-го серпня ц.р. День перед тим, 20-го серпня, в рамках єдиних вечорів відбулися Український вечір з багатою програмою, який цього року є присвячений 1000-літтю Хрищення України, його підготовкою займається Відділ УККА пов. Нассав.

Українські програми користуються великою попу-

лярністю і в них кожного року бере участь 10,000-15,000 української публіки. Програма ювілейних святкувань в неділю, 21-го серпня, підготовкою яких займається Комітет, буде такою:

Святі Літургії в українських церквах в наміренні українського народу.

Катерина Мицько

В Огайо помер 106-річний

союзовець

Кембелл, Огайо. Місцеві англійська преса подала вістку про смерть 106-літнього Михайла Вітишина, що упокоївся в середу 26-го квітня ц.р., у лікарні ім. св. Єлисавети та був хоронений з української католицької церкви св. Тройці.

Михайло Вітишин народився 6-го травня 1881 року в Махнові біля Рави Руської в Україні у родині Андрія і Парашки Вітишинів. Для заробітку гроша, щоб купити землю в Україні, виїхав до Америки 1912 року і поселився в Кембеллі де почав працювати в електричній залізничній компанії „Пітсбург і Лейк Ері“. Там працював 32 роки. Його дружина Ева Копинська, з якою одружився 1903 року, померла у 1923 році, ще заки він повернувся в Україну.

3 України привіз свого сина Івана, а в Україні залишилися дві дочки. На пенсію з вище згаданої фірми відійшов 1949 року, одружився вдруге з Парашкою Хоміцькою та переїхав на постійно до Пачог, Н. Й., де прожив 26 років, а тоді знову повернувся до Кембелла, де в 1986 році померла його друга дружина.

М. Вітишин був активним членом української громади, він був членом-основником своєї церкви і членом 218-го Відділу Українського Народного Союзу.

Залишив у глибокому смутку сина, у якого останньою проживав, дві пасербиці, Джо Ан Фунаро та Мері Полак, семеро онуків та 11 правнуків. Дві його дочки померли в Україні.

Центральний Комітет Дрогобищини

ділиться сумною вісткою з земляками і жителями Дрогобищини, що дня 28-го травня 1988 р. відійшов у Вічність довголітній Голова Центрального Комітету Дрогобищини

бл. п. інж.

ВОЛОДИМИР ОСЕРЕДЧУК

ПАНАХИДА у вівторок, 31-го травня 1988 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвина — Union Funeral Home, 1600 Stuyvesant Ave., Union, N.J.

ПОХОРОН у середу, 1-го червня 1988 р. о год. 10:30 ранку з церкви св. Володимира, Grier Avenue, Elizabeth, N.J. на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в Савд Бавнд Бруку, Н. Дж.

За Центральний Комітет Дрогобищини:

СТЕПАН ГАВРИШ Місто-голова МИКОЛА КУРЧАК секретар

Дружині і Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ФОРМАЛЬНЕ ЗАЖАЛЕННЯ було передане до Комісії етики в Палаті Репрезентантів, щоб розглянути чи спікер Джим Райт переступив етичні закони Палати Репрезентантів. Зажаляння вініс конгресмен Нют Гіттріч та публіканець з Джорджії, разом з прилогою 71 членів республіканців з Палати Репрезентантів

В ГОКЕЙОВИХ ЗМАГАННЯХ Національної Ліги та престижну чашу Стенлі переможцями вийшли оксфордська дружина „Едмонтон Ойлерс“, перемісти у фіналі „Бостон Брюїнс“ вислідом 4 гри до зера. Останні змагання відбулися 26-го травня ц.р. Едмонтон виграв 6-3, при чому український і новоспечений батько сина Михайла Крушецький здобув одні ворота.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 21-го березня 1988 р. відійшов від нас мій Незабутній Дорогий МУЖ

бл. п.

ОТТО ВЕНКЕ

Цією дорогою складою щироюсердечну подяку Всесвітній Церкві Української православної Церкви св. Тройці в Ірвінгтоні, Н. Дж. за відправлення Панахиди, Святій Літургії, похоронних обрядів та Панахиди в сороковий день.

Дякуємо п. диригентів інж. Олійников, Хористам і Парафіялам св. Тройці за спів і участь у відправах та за виняткову сердечність і співчуття.

Дякуємо дорогій Родині, Приятелям і Знайомим, за висловлені співчуття, за участь в похоронних відправах, за квіти на могилу, за писемні і телефонні, за пожертви на Служби Божі та пожертви на добродійні цілі в пам'ять Покійного.

Дякую членам Академічного Козацтва Чорномор'я і Запорожжя за останній Салют над Могилою Покійного.

Дякую за прощальні слова на трині: п. мгр. Петро Григоренко від Академічного Козацтва Запорожжя, п. д-р Миколаслав Роговський від Академічного Козацтва Чорномор'я та п. інж. Омелянів Суховерському від Центрального Об'єднання Буковинців.

Щира подяка панам з Сестрицтва св. Тройці за приготування трини в сороковий день.

Особливою подякою дорогим кузинам Володимиром і Дорі Плякід, які не жалюючи ні часу, ні трудов допомагали і підтримували нас в нашому горю.

В пам'ять Покійного зложили на Комітет 1000-ліття Хрищення України при Консistorії в Бавнд Бруку

\$100 — д-р Віктор Білан;
по \$50 — Володимир Маланчук, Галина Підлуска, Ольга Міськевич з синами, Мирослава Венке;
\$40 — Надя і Андрій Мало;
\$25 — Іван і Галина Галій;
по \$20 — Дж. Бавман, Осипа Яворська, Ірена Жуковська, Осип Назарук, Рафаел Венке, Моніка Йордан, Марта Білан, Христина Рід;

по \$15 — Константин Приходько, Микола Шлітко;
по \$10 — Матильда Васілов, о. С. Непрілє, Григорій Венке, Ірена Венке, Мирослав Роговський, о. Д. Олійник, Володимир Плякід, Д. Кузія, Василь і Галия Пейматин, Лліва Давцівська, А. Проскурня;
\$5 — Анна Піскун.

Разом \$460.00

На фонд ім. д-ра Володимира Залозецького при ЦОБУ зложили:

по \$50 — Володимира Маланчук, Надя і Андрій Мало, Мирослава Венке;
по \$25 — Омелян Суховерський, Артиміда Никорич, по \$20 — Іван Ташук, Ед. Фалгайер, Джері Бавман, Петро Григорич, Семен Мардак, Ольга Хортік;
по \$15 — Марія Гумчак, Ксеня Самопук, Валеріян Бавман, Мирослав Роговський;
по \$10 — д-р Труді Прогаска, Віктор Карасевич, Матильда Васілов, о. Сергій Непрілє, Микола Шлітко, А. Г. Венке, Нік і Ліза Мартин, Микола й Алла Григорич;
\$5 — Іванна Кононів.

Разом \$460.00

Хай Всевишній Усіх нагородить своїми ласками

Дружина — МИРОСЛАВА

Дирекція Фондації ім. І. П. Багряного

з великим смутком повідомляє Друзів і Прихильників Фондації та ціле Українське Громадянство, що дня 15-го травня 1988 р. після тяжкої хвороби відійшов у Вічність

бл. п. інж.

Сергій Андрійович ЄВСЕВСЬКИЙ

довголітній член Дирекції та скарбник Фондації, жертвенний і працюючий український громадянин

Дружині Покійного Марії та дітям висловлюємо глибоке співчуття у їхньому горю.

Дирекція Фондації

Ділимось сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшов у Вічність на 79-му році життя,

наш Найдорожчий і ніколи Незабутній

МУЖ, БАТЬКО ДІДУНЬО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ОСЕРЕДЧУК

голова Центрального Комітету Дрогобищини і довголітній провідник танкової оркестри „Звуки України“

ПАНАХИДА у вівторок, 31-го травня, о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Литвина — Union Funeral Home, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН у середу, 1-го червня 1988 р. о год. 10:30 ранку з церкви св. Володимира, Grier Ave. Elizabeth, N.J. на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в Савд Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку: дружина — ОЛЬГА дочка — РОМА син — ДЕНИС онук — КРИСТОН сестра — ЕМІЛІЯ в Україні та ближчій і дальшій Родина в Америці, Канаді й Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Гарвардський...

(Закінчення зі стор. 1)

раїнських праць, українською стилістикою та бароком в українській літературі, а тепер навчає українську мову в Альбертському університеті. Вона кінчає докторську дисертацію з порівняльного літературознавства у Гарвардському університеті, де її головною діяльністю є українська література, а підпрядним — польська та іспанська література. Н. Пилипчук закінчила гарвардську програму педагогіки романської філології під орудою Віллі Риверс, відомого знавця теорії та практики навчання другої мови.

Дівчина...

(Закінчення зі ст. 2)

Голова покликів старших людей, що юрмилися за порогом і поспівали з спокій душі батьків та зробили скромні поминки, на яких Катруся і Марія Лаваї частували присутніх тим, що привезли з дому. Катруся вручила сестрі і братові подарунки, а Марія на спомин про рідну землю, подарувала Катрусі гуцульське брання. З цієї хвилини ім'я Каталін назавжди змінилось на Катрусю.

За три дні переказали все прожите в розлуках життя. Чому сприяло те, що Юра і гості спілкувалися чужою німецькою мовою. Коли прощались, Катруся сказала: — У наступному році прийдемо до вас на цілий місяць, щоб походити по горах рідної землі і насититися похощами Карпатських гір. До скорого побачення! — Авто повільно котилося сільською вулицею, а Катруся, кризь відкрите вікно, махала правою рукою, а лівою утираючи сльози радості.

АМЕРИКАНСКА ГАЗЕТА, "Ю-Ес-Ей Тудей" подала напередодні четвертої зустрічі на вершині між Р. Регеном і М. Горбачовим цікаві статистичні дані, діяграму порівняння в американській і союській економіці, торгівлі, охорони здоров'я й інших ділянках. На підставі цієї статистики Союський Союз мусить ще довго "доганяти" Америку. Наприклад, статистика каже, що 132 мільйони американців мають приватні автомобілі, в СРСР тільки 11,7 міль; телефонів — в США 182,6 міль, в СРСР — 29 міль; телевізійних апаратів — в США 143 міль (88 відсотків кольорові), в СРСР 101 міль (38 відсотків кольорові); особи, які працюють в сільському господарстві в США становлять тільки три відсотки, в СРСР 22 відсотки; імпорту США становить 1,4 біліяона доларів, в СРСР 80,5 біліяонів; експорт в США 1,3 трільяона дол., в СРСР 91,7 біліяона доларів.

HUCULKA

Icon & Souvenir's Distribution
2860 Buhre Ave. #2R
Bronx, N.Y. 10461
Tel.: (212) 931-1579 after 6 p.m.

- Представництво і гуртня ручно вишиваних блузок для дітей і дорослих.
- Вишиті блузки, це найкращий подарунок з нагоди святкування 1000-ліття Хрищення України.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи”

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ
І ПОДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих пистів у тій справі не будеється
відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ
ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

Комітет Оборони Української Спащини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням випискою цього заклику

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

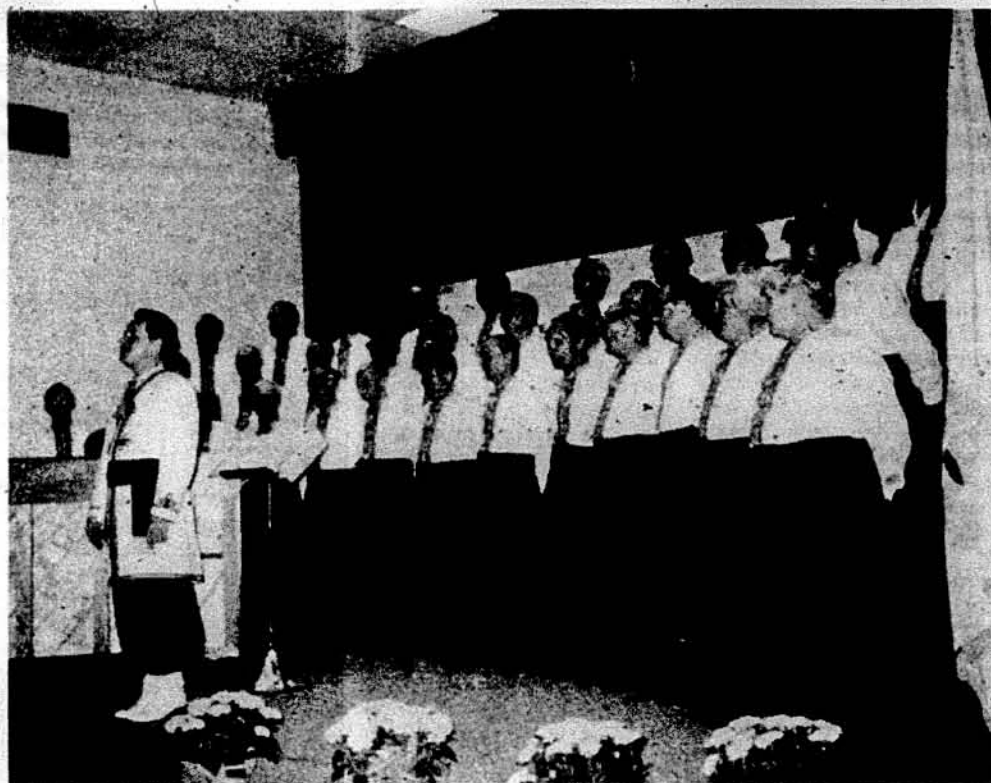
число дому, вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

ХОР „БУРЛАКА” НА ФЛЬОРИДІ

Хор „Бурлака” виступав в Норт-Порті.

Як уже ми згадували, хор „Бурлака” зведений своїм співом Са. Літургію 12-го березня н.р. в ході наших святкувань 1000-ліття Хрищення України. Через кілька днів, у четвер, 17-го березня, о годині 7-ї вечора, цей славний хор виступив з концертом, присвяченим 1000-літтю Хрищення України, в залі при церкві Сан-Педро в Норт-Порті. Зала, що вміщує біля 500 осіб, була повністю вповнена як своїми, так і американськими слухачами.

Хочу коротко згадати про історію цього хору. За колючими дотами табору військовополонених Першої Дивізії УНА в Італії, в полях Балярії, влітку 1945 року група ентузіастів вокального мистецтва на чолі з диригентом хор. Степаном Гумініловичем створила хор під назвою „Бурлака”. Перші проби відбувалися у тинах виноградинок і без музичної літератури. Аж згодом, уже пізньою осенню, коли перенесено дивізію до табору біля Риміні, хор розвинув свої крила та дістав дозвіл на виступи по інших таборах полонених і британських окупантих гарнізонів. Цей хор зробив незвичайно велику амбасадорську роботу у ширині доброго імені українського народу, що у висліді злагіднювало ставлення британців до наших полонених. А згодом, коли перевезено Дивізію до Англії, диригентом хору став Євген Пасіка, який розгорнув там широку працю, даючи ряд концертів у Лондоні, Валлі і Шотландії. Однак із звільнення наших воїнів з полону, хор закінчив свою працю останнім концертом у Шеффільді в 1948 році, бо хористи роз'їхалися в різні сторони світу шукати кращої долі. Та за словами ген. МекАртура „Старий воєк-ликар ніколи не вмирає, він тільки в'яне”, бо його подвиги вічно молоді.

Пригадую собі, що після Першої світової війни прийняв назву „Стара Война” для учасників наших визвольних змагань, а тут ось минуло вже понад 40 років і ніде не почувте цієї назви, бо незламний дух українського ликара вічно живий, вічно молодий, усе готов докінчити своє святе діло.

Тож не дивно, що коли переїхав з Аргентини до Торонто колишній диригент Степан Гумінілович та зібрав рештки своїх хористів, тоді вдалося відновити хор „Бурлака” в 1976 році. З бігом часу хор доповнюється новими місцевими співаками. Нині він має

навіть співаків із ЗСА, а останню поповнився двома колишніми членами хору „Журавлі” з Польщі. У 1978 році диригентом хору „Бурлака” став Олег Хміль. Ця молода людина, не тільки з музичною освітою і добрим знанням музики і хорового мистецтва, зуміла протягом останніх літ вивести хор на висоти і поставити його в ряди одного з найкращих українських хорів в діаспорі. Нині хор „Бурлака” має за собою ряд успішних виступів у Канаді і в ЗСА.

У 1985 році, в 40-у річницю закінчення Другої світової війни, хор „Бурлака” відбув успішне турне по Західній Європі, даючи ряд концертів в Англії, Австрії і Німеччині. Незабутнім моментом залишилося у пам'яті учасників відвідини та відправи на цвинтарі під Фельдбахом в Австрії, де спочили вічним сном молоді герої Української Дивізії.

І нині славний ликарський дух членів хору „Бурлака” і його маестро Олег Хміль уже заздалегідь підготували відповідний святоточний репертуар для звеличення 1000-ліття Хрищення України.

Ось тут буде і мова і короткий перегляд концерту, що відбувся старанням УКЦеркви Пречистої Діви Марії в Норт-Порті на Фльориді 17-го березня.

Програма концерту була надзвичайно вдала і складалася з двох частин, що їх розділила високої вартості

рецитація поеми „Кавказ” Тараса Шевченка, яку виготосила з неперевершеним відчуттям талановита декламаторка Ярослава Гунчак.

Перша частина концерту почалася піснєю-молитвою „Будь Ім'я Господнє” муз. Д. Бортнянського, а в слід за нею „Блажен муж”, муз. А. Гнатюшина, і „Слава Володимирі”, муз. Б. Дніпрова. Ці три пісні дали яскравий заголовок концерту, присвяченого 1000-літтю Хрищення України. Далше слідували пісні до слів Т. Шевченка під музичним оформленням наших композиторів: „Реве та стогне Дніпр широкий”, „Садок вишневий”, уривки з поеми „Гамалія”. За цим слідувала пісня про Чорнобильську Божу Матір „Ой, зійшла зоря”, муз. М. Леонтовича. Це дві пісні до слів Т. Шевченка — „Гайдамацька пісня”, муз. К. Стеценка та „Бандуристе, орле мій”, муз. Я. Орлова, закрили першу частину концерту.

Друга частина мала більш ликарський характер, бо її першою піснєю була „Дивізії, гей рідна мати”, муз. Е. Пасіки, а за нею слідувала „Розпрощався стрілець”, обр. С. Гумініловича. Ці пісні закрили пам'яті творців і перших диригентів хору „Бурлака”.

А далі „Вперед!” — марш УПА, обр. В. Божика, „Рідна мати моя”, муз. П. Майбороди, „Розпрігнате, хлопці, коні”, обр. Бабуняка, „За рідний край”, муз.

М. Гайворонського. Та вкінці цього американського концерту — дві пісні по-англійськи: „Щасливий мандрівник”, муз. Ф. В. Мюллера, і „Бойовий гимн республіки”, муз. В. Стеффе.

Заключною піснєю була „Люблю я тебе, Україно”, сл. О. Новицького, муз. М. Костецького. Цей тріумфальний виступ хор „Бурлака” закінчив національним гимном, що його з великим ентузіазмом підхопила ціла зала.

З огляду на те, що в залі було багато чужої публіки, програмою проходила дуже вміло Анна Павлів-Маріяні та давала докладні пояснення до кожної в'язки пісень англійською мовою.

Вдячна українська громада на чолі з парохом о. Омеляном Наконечним, диригентом хору інж. Олександром Пришляком і Анною Павлів-Маріяні зложили щире подяку на сцені хорові „Бурлака” та обдарувала квітами його диригента Олега Хмеля і талановиту піаністку Галину Михальчук.

Опісля наша громада ще довго готила всіх членів хору у своїй церковній залі.

Тут годиться додати, що хор „Бурлака” у своєму турне по соняшній Фльориді обдарував такими самими концертами наші українські громади в Маямі і Ст. Пітерсбургу.

Василь Самофал

Світло, що вказало дорогу

Бажання гідно відзначити і вшанувати Шевченківські роковини піддало управі Культурно-Громадського клубу в Дітроїті думку запросити з доповіддю проф. Юрія Гравовича. Як член професорського складу Гарвардського університету, він є головою славістичного відділу і професором української літератури. Як спеціаліст порівняльних літератур, він досліджував співвідношення між творчістю Франка і Міцкевича, з модерних українських поетів предметом його студій був Павло Тичина, і в зв'язку з цим має ряд публікацій.

Нема однак сумніву, що найбільш популярним стало його ім'я серед нас з хвилюючою силою його студій про Тараса Шевченка під наголовком „Поет митотворець”. Книжка писана по-англійськи, вишуканою мовою літературної критики, є для читача, який не студіює цієї дисципліни з її притаманним словнистим доволі трудна до охочення. Тому зродилося бажання прямо від нього почути і пізнати його погляди на творчість Шевченка та його вплив на українську духовність.

Представила його зібраній публіці мгр Віра Андрушків, яка викладає українську мову і літературу у Вейнському стейтовому університеті.

Тема його доповіді звучала: „Сприймання Шевченка: історичні і культурні виміри”. Основне питання він сформулював так: „Як це сталося, що Шевченко став символічним духовним вождем українського народу, як ми його сприймали і як під впливом його творчості розвивалася українська національна свідомість”.

Дочуючися літературна критика звертала в першій мірі увагу на естетичні виміри творчості Шевченка, натомість символічні і соціопсихологічні не були достатньо висвітлені.

В інших народів є також явища великого впливу поета на духовний устрій його народу. Що у Шевченка є різне — це інтенсивність, глибина і постійна живучість його впливу на психіку нашого народу, на розвиток його духовності.

І це тим більш психологічно цікаве, що вже від самого початку Шевченко мав критиків, які відмовляли йому величч. Так, російський критик В. Бєлінський уважав, що мова і література є пов'язані з існуванням суспільства і держави. Коли це суспільство не повні розвинене, коли нема вищих суспільних клас, тоді може бути лише сантиментальна та селянська література. Україна, після Бєлінського, не мала держави, не мала історії, а те, що Шевченко високо цинить саме козацьчину, для Бєлінського хаос та анархія.

Критично ставився до творчості Шевченка також П. Куліш. Він відкидав апоптозу минулих, мітичне мислення і в протистав ставив раціоналізм, суспільний порядок, державу і просвітительство. Шевченко проклавав Петра і Катерину, Куліш уважав їх носіями культури і поступу.

Драгоманів підійшов до критики Шевченка глибше. Його підхід аналітичний і раціональний. Він відкидав містичне мислення Шевченка. Він не розумів емоційного і символічного елементу мислення Шевченка, не

МАЄМО НА СКЛАДІ
НОВУ КНИЖКУ
LUBOMYR LUCIUK
and
BONDAN S. KORDAN:
ANGLO-AMERICAN
PERSPECTIVES ON THE
UKRAINIAN
QUESTION 1938-1951

A DOCUMENTARY COLLECTION
Published by The Limestone Press,
Kingston, Ontario, — Vestal, New York
1987, printed in Canada by Brown and
Martin Ltd., pages 242 Price \$20.00.
The residents of New Jersey add 6% sales
Tax.

Documents, which indicate the relation
ship between the Ukrainian independence
movement and the leading powers of the
Western alliance before, during and after
the Second World War.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

вірів у ролі бардів. Він полемізує однак з Бєлінським, бо бажав дальшого розвитку української літератури.

Але це все не стримало тріумфального походу Шевченка в душу нашого народу. Як ствердив Гравович, у відсутності адекватних структур політичних (брак своєї держави), а навіть релігійних, Шевченко був тим, хто надав розвиткові української духовності правильний напрям. Бо вплив його пішов углиб душі народу і оцінка його епохального значення виявилася в таких очертаннях як козар, батько Тарас, мученик, пророк і вкінці духовний вожде. І немає жодної верстви в нашому народі, яка відкидала б Шевченка. Немає жодної політичної орієнтації, яка не знаходила б у Шевченка щось відповідне для неї. Вже сорок літ після своєї смерті він став символом українства. Цей погляд скрісталізувався в вистові Дениса Устияновича, який уважав Шевченка за найбільшого чоловіка української нації.

Хоча його поезія оспівувала минуле, її ідеї оформлювали майбутнє і тим самим давали підставу для політичної програми нашого народу. І яка б не була концепція української національності, у всіх є вирішальна вагомість спадщини Шевченка. Що за його життя було тільки його мітичними візією, стає поштою хом до відважної конфронтації дійсності, до формування позитивних, державно-творчих програм.

Його ледидуючий вплив на розвиток і формування нашої національної духовності є вирішальним. Ми є його нащадками, а він є для нас світлом, що вказало дорогу.

Володимир Баран

MAKKA COMPANY
RESTAURANT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДИРИ
НА ПРОДАЖ

● Р І З Н Е ●

ATTENTION:
EXCELLENT INCOME
FOR HOME ASSEMBLY WORK.
INFO. CALL 504-646-1700
Dept. P 2180

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BROOKLYN, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИРА + ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займається похоро-
нами на цвинтарі в Бавнд
Брукліні, перенесенням тіл,
ніх Останків з різних країн
світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних країн, статуї на
цивинтарі св. Андрія в Бавнд
Брукліні, са. Дуга в Гемптонбур-
гу та іншихВІДОМА СПІЛНА
ФІРМА

Cypress Hills

Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР
БІЛЯНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ
О. ПОБАЧЕНСЬКА

806 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в субо-
ту відкрито від 9 до 5 по пол., в
неділю від 10 до 4 по пол.
На бажання і для вигоди клієн-
тів радо заведемо до Вашого
дому з проектами й порадами.